

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Визвольне Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Winnipeg, Man.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

БУДУЙТЕ ІНДУСТРІАЛЬНУ ЮНІЮ ЛІСОВИХ І РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

Живня вже скінчилася. Тисячі робітників, що їздили на живня в бакс-карах, повертали або вертають назад до міст і то — або тимсамим "експресом", або пішки, бо на живня нічого не заробили. "Щасливці", що дістали роботу на тиждень-два по один або два долари денно, або вже їх проїли, або вистарчили їм ще на тиждень-два, а тоді знову ні праці, ні куска хліба. Певна частина робітників може дістати роботу в лісах, але й таких буде малий процент в порівнянні до числа безробітних. Ті, що дістають роботу в лісі, попадають в безконтрольний визиск лісових компаній, бо капіталісти тепер мають резервову армію безробітних, якою на кожному кроці шахтують тих робітників, які працюють.

Положення, одним словом, таке, що хоч без праці пухни з голоду, хоч працюй голодний. В таких обіймах тяжкої економічної кризи є тільки один-єдиний вихід для робітників — це організація. Робітники мусять організуватися, чи знаходити вони працю, чи ні. Безробітні повинні масово організуватися в товариство безробітних по цілій Канаді й організуватися за працю, або платню, а ті, що дістануть працю, повинні організуватися за підвищу платні й кращі умови праці. Як одні, так другі, організувавшись, повинні тісно між собою співпрацювати, спільно боротися, бо інакше капіталісти й реакційні трейд-юніонні лідери використовуватимуть безробітних проти тих, що працюють і навпаки.

Ще з весни почато в Канаді організація Індустріальної Юнії Лісових і Рільних Робітників. Є це юнія, що ставить своїм завданням з'організувати в боеву юнію усіх тих робітників, яких до цього часу ніхто не організував, для яких трейд-юніонна бюрократія крефтових юній не могла підібрати юнії. Тільки революційні організації взяли за ту роботу: Робота це надто тяжка, вимагає надзвичайних зусиль. Бо коли тяжко з'організувати тих робітників, що стало працюють у фабриці чи в копальнях, то що вже говорити про організацію таких, які переїжджають з роботи на роботу, міняючи місяця й форму праці по кілька разів на рік.

Однак започаткована на весні робота коло організування робітників землі й ліса поступає наперед, хоч не таким темпом, яким бажалося б. Труднощі, при допомозі інших організацій, почасти переборюється, юнія починає зростати. Та коли йде мова про організування сезонних робітників, то разом з тим треба звернути увагу на ті сезони (частини року), коли найвідповідніше попровадити активну кампанію за організуванням цієї юнії. Найвідповіднішими сезонами для цього якраз є весня й осінні. Тоді робітники найбільше переїжджають з одної сезонної роботи на другу: весною з лісів їдуть на фарми й залізницю до будівництва, а в осінні з фармів і залізниць — до ліса. Саме зараз починають робітники приїжджати з фармів до міст. Саме зараз треба попровадити між ними активну кампанію, щоб завербувати їх до Індустріальної Юнії Лісових і Рільних Робітників.

Роботу між прибуваючими зі живн до міст треба попровадити по цілій Канаді, головню від Форт Вільям почавши на захід, що роботу повинні взятися усі революційні робітничі організації. Українські масові організації повинні взяти в цій активну участь. Для цього, в першу чергу, всюди повинні бути поформовані комітети акції. Всюди в містах повинні бути створені центри, які били б знані усім прибуваючим до міста робітникам. Самі комітети повинні негайно скомунікуватися з організатором юнії у Вінніпегу, засягнути у него потрібні інформації.

З другого боку самі робітники, які прибувають до міст, а не є ще членами цієї юнії, повинні пошукати за нею. Інформації між іншим можна засягати в Українських Робітничих Домах. Тепер, товариші робітники, такий час, що не треба чекати, аж поки вас хтось найде та переконає стати членом юнії чи товариства безробітних. Тепер такий час, що сам він найкраще агітує вас до організації. Зима вже за плечима. Роботи не було в літі, а про зиму й говорити є залишним. Про це вже багато говорять самі робітники на сторінках нашої газети. Те, що несе сьогодні зима канадським робітникам — це не знає ще в історії робітничої класи в Канаді. Не сподійтеся ви нічого від виборчих обіцянок Бенета, ні від той муніципальної конференції, що її заходиться скликати муніципальній прем'єр Брекен. Коли ви спуститесь на панську ласку, то залишитеся без куска хліба й без притулку. Ви дістанете тільки те, що виборете організованою боротьбою.

Якщо ви, прибувши із живн чи з якоїсь іншої праці до міста, привезли з собою до міста пару десятків доларів, то не марнуйте їх, не викидайте на некорисні або ще й шкідливі для вас річі, як п'ятка чи картографство. Ви краще заплатіть юнійні вкладки, а цим ви станете не тільки справжнім членом юнії, але й допоможете ними будувати боеву пролетарську організацію, яка буде боротися за ваші інтереси. Беріться ж усі негайно до збудування міцної боевої юнії Індустріальної Юнії Лісових і Рільних Робітників Канади! Організуйте усюди товариства безробітних! Ставайте членами масових робітничих організацій під проводом Комуністичної Партії Канади й Воркерс Юнії Ліг.

КОНСЕРВАТИВНИЙ УРЯД БРЕШЕ, ЩОБ УНИКНУТИ ДОМАГАНЬ РОБІТНИКІВ.

Лейборитський фейкер Робертсон виконує грязну роботу.

Розкритичаний перепис безробітних в Канаді закінчено і загально подано для міст, що мають понад 10,000 населення, цифри безробітних в 117,930, підрозумовуючи, що зимою буде 176,755 безробітних. Це перший крок Бенетової обіцянки полагодити справу безробіття, або "вмерти при спробі". Це є типичний розвиток фашизму в Канаді, і Дж. Робертсон, заступник президента юнії телеграфістів і чоловік, що зловив вінніпегський страйк для консервативного уряду, є тим чоловіком, що його вибрано для "полагодження" безробіття для Бенета.

Цифри про безробіття подано брехливі. По перше — вони не включають переїжджаючих робітників, які мандрують по країні в пошукуванні праці і яких не зареєстровано. Вони не включають тисячі тих робітників, що виїхали на живня й тимчасово працюють за одного або два долари денно і багато з яких голодують в містечках, що мають менше, як 10,000 населення.

По друге — уряд не бере під увагу тисяч тих робітників, що працюють не повний час, або яким дано "працю" на кілька днів. А понад все — цифри брешуть, коли кажуть, що в Солдори, наприклад, є 100 безробітних, бо одночасно товариство безробітних начесяє кількост робітників і його мітинги розбиває поліція. Цифри кажуть, що в Манітобі є 6,900 безробітних, коли в часі виборів вінніпегський мейор заявив, що в самому Вінніпегу є коло 15,000 безробітних. Тисячі безробітних є в кемпах північних копалень, а в Брендоні й інших містах є сотки.

Нема потреби залазити глибоше. Загальна цифра безробітних, не включаючи тих, що працюють неповний час, буде коло 300,000, коли б тільки була можливість їх підрозумовувати.

Ось як новий уряд Бенета пропонує розв'язувати та вирішувати безробіття. Ця зима буде найтяжчою в історії канадської робітничої класи. Нинішня армія безробітних збільшиться новими тисячами робітників. Криза, яка

поглиблюється в такій тяжкій індустрії, як сталєва, залізнично-дорожня, автомобілева (наприклад, Алгома Стіл Плент перестала недавно працювати на неозначений час), означає, що робітники, яким вдалося ще затриматися при праці, втрачатимуть її.

Одночасно заробітну платню буде зменшено, а години праці збільшено. Визиск буде збільшено, бо методи раціоналізації все більше застосовуються.

Криза також означає, що уряд Бенета підприїме кроки для розбиття організації безробітних і партії, яка стоїть на чолі, комуністичної партії. За допомогою соціал-фашистів — Робертсона, Гінса, Вудворта і бюрократів з реакційних юній, ліберально-лейборитсько-консервативне об'єднання ставитиме більш агресивний проти домагань безробітних в міру того, як криза буде загострюватися й більше робітників опиняться на вулицях.

Організуйтеся для праці або платні.

Перед обличчям цього одинока ефектовна відповідь може бути — це міцна організація безробітних під кличем: "Праця, або платня!" Зараз організація безробітних від океану до океану є слаба і неефектовна. Це треба переборювати. Обовязком комуністичної партії є приготувати безробітних до активної боротьби цієї зими, започатковуючи організацію їх від тепер. Ця робота повинна провадитися рука-руку з будуванням Воркерс Юнії Ліг. В такий спосіб уникнеться ізолювання і створиться база, чого якраз бракувало організаціям безробітних дотепер.

Відповідь на Бенетові брехні обіцянки повинна бути: "Праця або платня!" Його брехливі слова про "полагодження" безробіття будуть викриті фактами кризи, але щоб це прискорити, комуністична партія й Воркерс Юнії Ліг повинні організувати й агітувати робітників, щоб вони ставали свідомими борцями в класовій боротьбі.

"Праця або платня!" Під цим кличем повинно робітництво тепер організуватися.

ЩЕ ПРО ДВА ЗАПИТАННЯ.

Ще два запитання, про які ми поговоримо коротко на цьому місці, а саме:

Чи бизнесові оголошення, які містяться на сторінках "Укр. Роб. Вістей", приносять допомогу?

Чи можна найти якусь інше жерело доходів для нашої преси, яке не пошкодило б її класовому характерові й допомогло б її існуванню без пресових кампаній, покидаючи та пригадуван?

Бизнесові оголошення, без сумніву, приносять фінансову допомогу. Ми певні, що коли б не така тяжка криза, що через неї трудове населення так збільшило, то ті бизнесові оголошення, які ми містили, вповні замінили б нам травневу пресову кампанію, що ми її провадили минулими роками.

Треба також узяти на увагу й те, що коли минулими роками ми видавали "Укр. Роб. Вісти" на 4 сторони і "Фармерське Життя" видавали також через половину року на 4 сторони то цього року "Укр. Роб. Вісти" стало виходити на 6 сторін, а "Ф.Ж." на 8 сторін. Це потягає за собою значні додаткові кошти, які покривалися в значній мірі через оголошення.

У нас на з'їздах говорилось про те, що наші організації а

жували всі сили, щоб допомогти своїй партії ріжними друками, відозвами, за які не завжди дістає заплату. Отже, вона тоді ще докладає.

Жовтблакитна преса не раз трубіла про "московські рублі", які нечає б то були жерелом доходів нашої преси. Та хіба таке говорено тільки про нашу пресу? Коли слухати капіталістичної та продажної преси, то визвольна боротьба робітництва в цілому світі є фінансована тільки "московськими рублями". Пани й підпани міряють робітництво своєю власною міркою. Вони думають, що коли вони фінансують усюди протиробітничий рух, ріжні фашистські, церковні, ку-клукс-клесські а навіть соціал-демократичні організації, то Комінтерн у свою чергу фінансує "московськими рублями" світовий революційний рух і його пресу.

Та ми певні, що навіть самі капіталісти такого не думають. Вони добре знають, що такої немає, але вони вмисне не відумують, брешуть, пускають ці брехні у своїй пресі, щоб в цей спосіб обрехати визвольну боротьбу робітництва й колоніальних народів. А хіба ж недавно шеф нью-йоркської поліції не опублікував

підроблених документів про "сто тисяч московських рублів" і сам на цьому провалився?

Так само мається справа з тим, що жовтблакитна преса не раз пише про "московські рублі" нашої преси. Бреше, бо так пан каже, хоч нічого злого не було б в тому, коли б трудящі Радянського Союзу чи Комінтерну могли давати фінансову підтримку робітничому рухові в інших країнах. Адаж ж Рокіфелер й капіталісти ріжних держав сплять мільйони в Китаї, Індії на свою пропаганду, посилають туди своїх агітаторів у воєнних мундурках, в цивільній одязі й в верендах. Але зате дуже вони пильнують, щоб комуніст не переїхав з одної країни до другої.

Та побіч того трудящі Радянського Союзу самі борються за своє існування, будуючи соціалізм в колі ворожого капіталістичної системи, віддаючи на него останній цент, недоїдаючи, щоб виманити машину й унезалежити себе від капіталізму.

Тому то ніякого іншого жерела для існування робітничої преси, крім самого робітництва, класові інтереси якого вона боронить, немає.

рішій за свого попередника, професора з паризької біржі Шарля Ріста, що свого часу надзвичайно гостро врізав кредити з приводу десятиліття захопленій Бесарабії, Трансильванії й Буковині.

Грошеві справи Румунії тепер ще в гіршому стані, ніж будь-коли.

Недавно одна німецька газета ("Франкфуртер Цайтунг") повідомляла про цілковитий господарчий хаос у Румунії, що дійшов свого апогею. Друга ж німецька газета ("Гамбургішер Кореспондент") прямо говорить, будім державно-господарча система Румунії полягає в тому, що "король Кароль і надає продає монополії", і ніби "все в Румунії, що тільки можна продати, переїждить до рук чужоземної великої індустрії".

Нещодавно телефонна монополія в Румунії перейшла до рук американської компанії, з сипною якої стоїть фінансова група Моргана. Тепер бельгійські фінансисти скупили ряд державних нафтових ліцензій, а Детерлінг почав давати лад румунській нафтовій промисловості, як у себе вдома.

За тільки що підписаним торговельним договором англійський капітал не тільки фактично, а й формально набуває в Румунії таких самих прав, як і капітал румунський.

Сірнікова монополія — в руках шведського фінансста Крейгера. Заповзятливий швед не тільки береться на придачу збудувати канал Букарешт — Дунай, що має перетворити румунську столицю на великий річковий порт, але прибирає також до своїх рук лісові багатства й, за обраним висловом "Гамбургішер Кореспондент", збирається перетворити румунські ліси на шведські сірники.

Розпродаж Румунії відбувається повною ходою. І гамбургська газета передбачає найсерйозніші наслідки від цього своєрідного акціону. "Справа може коштувати Каролеві його трону", — каже газета.

Надзвичайно характерно, що ще не минуло і 3-ох місяців, як Кароль прямо з літака сів на престол, а вже можливі розмови про те, що він ризикує знову позбутися трону.

Розпродаж Румунії, що його розпочав торговельний дим Манію з надзвичайною енергією провадити далі з участю нового пайовика — Кароля, не може в таких формах особливо подобатися румунській національній буржуазії. Але багато серйознішу роль відіграє те обурення, яке викликає цей розпродаж у широких масах робітників і трудового селянства "старої" Румунії й захоплених країв. Розпродаж б'є перш за все і більш за все по їхніх спинах. Він веде до збільшення й безтоного надлюдської експлоатації, нужди й голодування мас.

Сьогодні, як відповідь на "декрети" Детерлінга про "реформу" нафтової промисловости, палають нафтові баки, що їх підпалили обурені робітники. На завтра акти індивідуального й групового терору можуть перетворитися на збройне повстання робітничо-селянських мас.

В. Дембо.

ВЕЛИКІ МАНЕВРИ ФРАНЦУЗЬКОЇ АРМІЇ.

В першій половині вересня в Лотарингі відбулися великі маневри французького війська при участі 4 дивізій піхоти, 2 кавалерійських дивізій, артилерії, багатьох танків і повітряної флотії. Загальна кількість "маневруючого" війська становили у Лотарингії біля 50,000 чоловіка. Ще перед цими маневрами були інші маневри французької війська над кордонами Італії, також в кількості 50,000 солдатів. Французька вояччина готується до великих воєнних авантур.

ЖОВТНЕВА КАМПАНІЯ ДЛЯ "ВОРКЕРА".

Жовтень — є місяцем пролетарської боротьби. — Зробіть жовтневу кампанію для "Воркера" успішною.

Жовтень є червоним місяцем в історії революційного руху. В нєму пролетарят старої Росії повстав проти нужденної класи Керенського і розбив останні резерви капіталістичної й фашистської реакції. Він був свідком могутньої атаки спартаківців в кайзерівській Німеччині проти юнкерів і їхніх союзників, соціал-демократів на барикадах Берліну, Гамбургу, привівши до упадку воєнної машини Гогенцолернів.

Жовтень в Канаді призначений, як місяць для допомоги революційної преси в англійській мові.

Недавно тому "Воркер" був притиснений до стіни, але завдяки великій зусилля робітників його втримували.

Атаки поліції й криза, що вдарили по заробітній платні пролетаріату цієї країни, злучилися й затруднили робітникам втримувати свою пресу. Часами доходило вже до того, що не було виходу. Тероризовано друкарів і зграя Дрепера конфіскувала видання "Воркера" "Воркер" мусить виходити. Між повинно протирадянських

брехонь і очернювань робітництво, прориваючи подлу брехню капіталістичної преси про положення в Канаді, боруючи отрую Незалежної Партії Праці і "урядовців" трейд-юніонних журналів з їхньою соціал-фашистською продажністю — "Воркер" був одинокою газетою в англійській мові, який визначав пряму лінію класової боротьби й революційної боротьби.

Жовтнева кампанія незадоого розпочнеться. Ви, читачі, "Укр. Роб. Вістей" дістанете більше інформації і апелів за допомогою.

Зробіть жовтневу кампанію успішною. Хіба положення цього не вимагає? Кожен думуючий робітник знає, що так воно є. Жертуйте свої долари й центи, коли пічнеться кампанія. Відновляйте свої пердплати! Підіть з лістами між своїми товаришами по праці й сколекуйте в них по кілька центів! Дайте відповідь Бенетові й Дреперові, перевищаючи 10-тисячний фонд, який забезпечить "Воркера" на рік! Вскраєвий Пресовий Комітет. Торонто, Ont.

РОЗПРОДУЮТЬ РУМУНІЮ ГУРТОМ І В РОЗДРІБ.

"Піклування" про румунську армію — один з основних пунктів політичної програми короля Кароля, що його посадили на трон імперіалісти Франції та Англії.

Париж та Лондон дбають про гармати, танки, літаки. Кароль не обмежує свого об'єму на ячмінь, кукурудзу, пшеницю такими нудними матеріялами. Він радить спеціально з вищими чинами своєї армії про заміну теперішньої форми румунських салдатів і офіцерів на іншу, елегантнішу. Елегантність перш за все. Так, очевидно, філософія, що її вивив Кароль із Парижу.

Не задовольняючися з цього, Кароль захоплюється був коло організації іншої коронації з надсиланням спеціальних гітлерів закордон повідомити про цю "радису" подію, коли ратники не має ніяких доходів, а навпаки, вона тоді напру-

ційні вричистості треба обставити цілком скромно.

Ми ще не знаємо причин раптової скромности, що обгорнула Кароля, що його замутила. Звичайно, не три-вожні заголовки газет про "катастрофічне падіння цін" на ячмінь, кукурудзу, пшеницю, про загибель тютюництва, про те, що взагалі "економічна катастрофа насувається". Також не інформація англійських газет, зоснована на нудній статистиці, що Румунія — країна з найбільшою в світі дитячою смертністю, і очевидно, навіть не "торчеліва" порожнеча румунської скарбниці. Доречі, про скарбницю.

Виявилось, що новий радник національного банку й диктатор румунських фінансів, що був недавно ще за голову німецького райхбанку, доктор Ямар Шахт аж ніяк не щез-